

Avsnitt 4.6: Variantförteckning 1734 – 1737

Åtsidorna under denna period tillhör alla grupp F (avsnitt 5)

1734

105 undersökta mynt, 5 åtsidor, 4 frånsidor och 6 varianter

Två åtsidor (4-4a och 4-4b) präglades redan 1733 och en (5-4a) slogs sedan också 1735 och 1737. De för 1734 nya åtsidorna har som regel ett monogram med delvis markerade kanter, låga till medelhöga globkors med punkter. Utsmyckningen av kronringen är tre ovaler och antingen fyra punkter eller fyra kolon. Utsmyckningen av sveakronornas kronring är genomgående tre ovaler och två punkter. På samtliga varianter saknas punkt efter årtal.

3-3a (46 ex.). På flertalet exemplar syns en klump till höger om kronan. På den andra bilden är bären markerade med svarta punkter. Frånsidan är identisk med den på 3-7a. På vissa exemplar är 3:an oren med en bågformad struktur ovanför och streck i siffran. Frånsidan i övrigt förefaller vara identiskt med de frånsidor som har en ren 3, varför stampen torde ha råkat ut för någon skada.

3-7a (15 ex.). Frånsidan är samma som 3-3a (se ovan).

4-4a (6 ex.). Åtsidan slogs också 1733 (4-4b). Frånsidan är samma som 5-4a2. Bären är markerade med svarta punkter på förstoringarna.

4-4b (11 ex.). Åtsidan slås också 1733 (4-4c). Foto: Bilden är hämtad från Uppsala Universitets myntkabinett, databas Alvin.

5-4a (27 ex.). Åtsidan slås också 1735 och 1737. **a1** (15 ex.) har bredare 17 än **a2** (12 ex.), som är samma frånsida som 4-4a. Foto åtsida och a2: Peter Österlund, J Pedersen Mynthandel.

1735

36 undersöka mynt, 3 åtsidor, 4 (eller 5) frånsidor och 7 varianter

I inventeringen har endast tre olika åtsidor med präglingsår 1735 påvisats. En åtsida (5-4a) präglades 1734 och slogs också 1737. En åtsida representeras endast av ett enda exemplar som är i mycket dåligt skick. Det går inte att med säkerhet bestämma antalet bär, även frånsidan är svårläst. Frånsidorna har alla punkt efter årtal.

Det slogs också ett mindre antal halvdukater i guld med 1-öres stampar detta år. Åtsidan är identisk med 5-4a och frånsidan med 2-4a1. Ett avslag, sannolikt 5-4a2, på för tjock plants finns bevarad i gömmorna på Myntkabinettet i Växjö.

2-4a (eller **3-3a**, om bäret vid kvistkrysset räknas till vänster sida) (17 ex.). Båret vid kvistkrysset är mer på vänster sida men skaftet utgår från höger sida varför bäret här räknas till den sistnämnda sidan. Kvistarna är ovanligt korta och når inte så högt upp på sidorna. På **a1** (2 ex.) tycks 3:an vara ompunsad med rest nedtill. GZ är mycket smalt. Kronringen har tre romber och två kolon och antagligen samma som ?-?a. Detta är samma frånsida som ses på halvdukatmynten. På **a2** (6 ex.) och **a3** (9 ex.) är inte GZ lika smalt som på a1 och kronringen har tre ovaler eller romber och två punkter. På a2 är prickarna på Ö närmare O än på a3. a2 är samma frånsida som 5-4a3 och a3 är samma frånsida som 5-4a2.

a1

a2

a3

5-4a (18 ex.). Åtsidan slogs också 1734 och 1737 och är den åtsida som finns på halvdukatmynten. Det finns tre snarlika frånsidor kopplade till åtsidan, men de kan skiljas åt genom att jämföra placeringen av punkten efter valör-I i förhållande till nedre sveakronan samt 7:ans förhållande till övre delen av sveakronan. På **a1** (12 ex.) och **a3** (1 ex.) är G och Z på samma nivå medan G är högre placerat i förhållande till Z hos **a2** (5 ex.). På a1 syns på flera exemplar en klump till vänster om årtalsettan. a2 är samma frånsida som på 2-4a3 och a3 samma som 2-4a2. Foto: Åtsida Peter Österlund, J Pedersen Mynthandel; a1 - Magnus Wijk, Myntauktioner i Sverige AB och a3 Peter Sten.

a3

?-?a (1 ex.). Myntet, som endast setts på bild, är av dålig kvalitet och ej bestämbar med avseende på antal bär. På åtsidan finns dock två bär ihop nära kvistkrysset, se skiss. Åtsidan är inte samma som någon annan känd åtsida. Frånsidan kan vara samma som 2-4a1.

1736

35 undersökta mynt, 3 åtsidor, 5 frånsidor, 7 varianter

Ingen av de tre åtsidorna har präglats tidigare, en (4-5a) präglades även 1737. En variant av frånsida (4-4a1) har mycket breda sveakronor, några andra har inte lika breda men fortfarande bredare än normalt. På två varianter (4-4a2 och 4-5a2) är Z och Ö mycket nära varandra. Alla frånsidor har punkt efter årtal.

3-4a (7 ex.). De mynt som studerats har varit av sämre kvalité varför antalet bär är något osäkert. På frånsidan ses som regel en nabbe på 6:an, en nabbe som varierar i storlek.

4-4a (20 ex.). Bladverket och placering av bär är likt det på 4-5a, dock fattas bäret nära kvistkrysset som 4-5a har. **a1** (7 ex.) har breda sveakronor med kolon i kronringen och Z är långt från Ö. Det är denna frånsida som har bredast sveakronor av alla. **a2** (11 ex.) och **a3** (1 ex.) har mer normala sveakronor och Z är nära Ö. Frånsidorna a2 och a3 kan lätt skiljas åt genom att se på valör-1:ans punkt eller årtalets placering båda i förhållande till nedre sveakronan. a2 är densamma som 4-5a2 och a3 är densamma som 4-5a1.

Frånsidorna finns på nästa sida.

4-5a (8 ex.). Bladverket och placering av bär är likt det på 4-4 bär, dock finns på denna variant även ett bär nära kvistkryssset. Skaftet utgår från kvistkryssset och tillförs här högra sidan. Åtsidan återkom 1737. **a1** (3 ex) och **a2** (2 ex.) har punkter i kronringen på sveakronorna medan **a3** (3 ex.) har kolon. a1 och a2 kan skiljas åt genom att se på valör-1:ans punkt eller årtalets placering i förhållande till nedre sveakronan. Frånsidan a1 är samma som 4-4a3 och a2 samma som 4-4a2. Bild på a2 fattas men 4-4a2, som är samma, visas nedan.

1737

66 undersökta mynt, 3 åtsidor, 4 frånsidor och 5 varianter.

År 1737 är det sista året som mynt tillhörande grupp F präglas och sista året med GZ. En av åtsidorna (4-5a) präglades också 1736 och en annan (5-4a) 1734 och 1735. Monogrammen har markerade kanter och en småskrovlig yta. På frånsidorna är sveakronorna relativt små och inte så breda som några av 1736 utgåvor var. Kronringen har tre ovaler eller romber och två punkter. Alla varianter har punkt efter årtal.

4-4a (35 ex.). Skaftet till det tredje bäret, från kvistkrysset räknat, på höger sida tycks utgå från ett blad. På vissa exemplar har översta bäret på höger sida via en klump smält samman med näst översta yttre bladet. Bladverket och placering av bär är mycket likt 4-5, förutom att ett bär vid kvistkryss saknas på 4-4a. På **a1** (10 ex) är punkterna på Ö längre från sveakronan och punkten efter Z nästan mitt under Ö och är samma frånsida som 4-5a2. På **a2** (15 ex) är punkterna på Ö nära kronan och punkt efter Z under och till höger om Ö. Bilden på åtsida och a2 är hämtad från Uppsala Universitets Myntkabinett, databas Alvin. Ett förgyllt exemplar av 4-4a1 finns på samma kabinett.

a1

a2

4-5a (21 ex.). Båret som utgår från kvistkrysset tillförs högra sidan. Bladverket och placering av bär är likt det på 4-4a bär, men den senare varianten saknar båret vid kvistkrysset. Åtsidan präglades även 1736. **a1** (18 ex.) har ett smalare GZ än a2 (3 ex.), som är samma frånsida som 4-4a1.

5-4a (10 ex). Samma åtsida som 5-4a 1734 och 1735.

